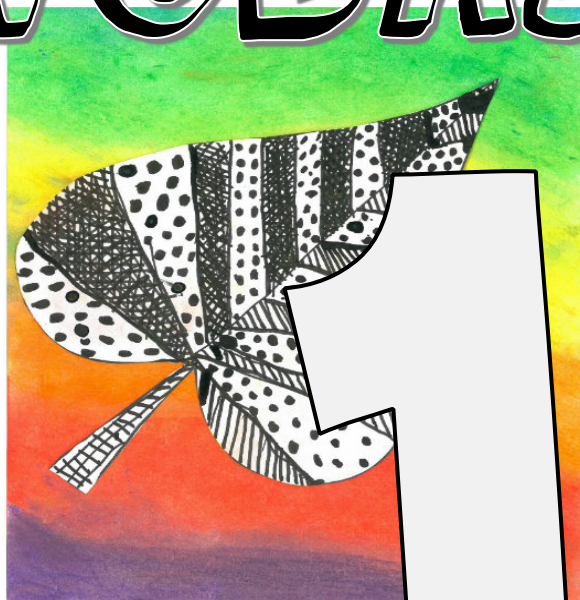

ŠKOLNÍ

ZPRAVODAJ

ROČNÍK
2019/2020

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

ŘÍJEN
2019

Obsah

1. ÚVOD	3
2. ADAPTAČNÍ POBYTY	3
2.1. ADAPTAČNÍ POBYT 6. A.....	3
2.2. ADAPTAČNÍ POBYT 6. B.....	3
2.3. ADAPTAČNÍ POBYT 6. C.....	5
2.4. ADAPTAČNÍ POBYT 6. D.....	6
2.5. ADAPTAČNÍ POBYT PŘEDŠKOLÁKŮ S RODIČI	7
2.6. ADAPTAČNÍ POBYT ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU	8
3. PLETEME MĚSTO – M2	9
4. PROJEKT UHERSKÉ HRADIŠTĚ M2	9
5. BÍLÁ VELRYBA	10
6. DRAKIÁDA	11
7. KRESLENÍ NA ŠKOLNÍM HŘIŠTI	12
8. ANGLICKÉ DIVADLO	12
9. ÚVAHY	13
9.1. POSLEDNÍ A ZÁROVEŇ PRVNÍ.....	13
9.2. SÍLA LŽIVÝCH INFORMACÍ ZE SOCIÁLNÍCH SÍTÍ.....	13
9.3. JE TO TADY ZNOVU A NAPOSLED.....	13
9.4. NOVÝ ŠKOLNÍ ROK UŽ ZAČAL!.....	14
9.5. PRÁZDNINY ANEB STO PROCENT SRANDY A NULA PROCENT UČENÍ	14
9.6. POČÍTAČE – ZTRÁTA ČASU A PENĚZ	14
9.7. DEVĚTKRÁT A STÁLE POPRVÉ.....	14
9.8. TŘEBA UŽ SE NIKDY ZNOVU NEUVIDÍME	15
9.9. UŽ PROPADÁM NERVOZITĚ	15
10. ERASMUS +	15

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY ZA ALEJÍ 1072, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

REDAKCE: SÁRA PODEŠVOVÁ (7.A), KAROLÍNA KOHOUTOVÁ (7.A),
VENDULA PTÁČKOVÁ (7.A), KAROLÍNA PRACHAŘOVÁ (7.B),
ANEŽKA BÍLOVÁ (7.B), BARBORA HLADIŠOVÁ (7.C)

ILUSTRACE: 3.A, 3.B, 4.A

ČASOPIS PRO TISK PŘIPRAVILY MGR. A. NAVRÁTILOVÁ A MGR. K. PÁLKOVÁ

1. Úvod

Milí čtenáři Zpravodaje, máme za sebou dva měsíce školního roku 2019/2020 – čas až moc rychle pádí. Obklopuje nás podzimní příroda i nálada. Pro někoho období oblíbené, někdo už vyhlíží do dálky dny zimní. A právě v tomto mezičase vychází první číslo letošního Školního zpravodaje. Ve vzpomínkách se vrátíme hlavně do adaptačních pobytů, dočteme se o školních akcích, čekají nás také úvahy osmáků a devťáků.

Krásné listopadové dny.

Váš Školní zpravodaj

2. Adaptační pobyty

2.1. Adaptační pobyt 6. A

Nejlepší zážitek z adaptačního pobytu byl, když jsme šli stezku odvahy. Stezka vedla lesem. Šli jsme podle odrazek, které byly připevněny na stromy. Já jsem šla s Lili, v první polovině lesa nikdo nebyl (jen my). Asi v půlce té stezky byla Žanet, která byla špatně schovaná. Potom jsme přešly můstek a z keře na nás vybafla Terka. Na konci na nás čekala paní asistentka s panem učitelem. Až tam došli všichni, tak pan učitel zapálil takovou věžičku z kamenů. Kdo chtěl, mohl si něco přát. Jak to dohořovalo, tak nám paní asistentka ukázala světelnou show. A na závěr jsme vypustili dva lampióny.

Ivana Kozová, 6.A

9. 9. 2019 naše třída 6. A odjela na adaptační pobyt do Mlýnků u Radějova. Cesta autobusem proběhla v pohodě. Jak jsme dovláčeli kufry na terasu a byli rozděleni do pokojů, tak jsme šli do jídelny a byli jsme seznámeni s pravidly. Šli jsme zpět do pokojů a vybalili se. Poté jsme šli na oběd. Po obědě byl odpolední klid. Po klidu si nepamatuji, co jsme dělali, asi to byla večeře. Po večeři nám řekl pan uč. Vroběl zítřejší program. Ráno naštěstí nebyl budíček a okolo 8 hodin ráno jsme šli na snídani. Co jsme dělali dopoledne, není podstatné (jen si to nepamatuju). Po obědě jsme šli do altánu a tam jsme hráli hru. A až jsme dohráli, tak jsme šli zpět. Šli jsme na stezku odvahy a pak jsme šli vypouštět lampióny - Zkrátka to bylo SUPER! (konec)

Terezie Ščotková, 6.A

2.2. Adaptační pobyt 6. B

Náš adaptační pobyt byl velice dobrý, téma bylo Indiáni. Vedoucí byl pan učitel Vroběl s jeho psem Falkem. Na AP jsme dělali spoustu zajímavých věcí např. stavění teepee nebo navlékání korálků, vyrábění cedulek, vymyšlení tanečků, táborák, snídani se svázanými rukama, vypouštění lampiónu (který se jmenoval Bořek) a spoustu dalších věcí. Zaujalo mě kreslení na kameny, při kterém jsme ale kameny museli i najít, jenže to nebylo jen tak, protože dostávat se přes potok nebylo tak lehké, někde byl dobrý kámen uprostřed tři a půl metru širokého potoka a někdy zase na dně průzračně půlmetrové tůňky. Druhý den jsme šli kameny barvit, byla to zábava, protože jsme je mohli nabarvit, jak jsme chtěli. AP byl super.

Jáchym Janík, 6.B

Náš adaptační pobyt probíhal tak, že když jsme přijeli autobusem, přivítal nás pan učitel a Falko. Na terase jsme museli čekat, protože na pokojích byla 6. A. Když jsme šli do jídelny, pan učitel nám řekl, že si máme donést korálky, ale všichni jsme řekli, že je máme v kufru, tak v tom případě řekl pan učitel, že si máme jít vybalit věci, a rozdělil nám pokoje.

Když jsme se vybalili, tak na nás pan učitel zavolal, že si máme vzít korálky. Dole v kuchyni jsme navlékali korálky (dělali jsme náramky). Náramky jsme si dělali podle toho, jaký jsme živel (voda modrý, oheň červený, vzduch žlutý, země

zelený). Poté nám pan učitel řekl, že jdeme k potoku sbírat kameny, měli jsme si najít nějaké ploché, placaté kameny. Potom jsme došli zpátky a měli jsme si je dát uschnout na noviny, potom večer jsme opékali špekáčky a marshmallow, také jsme si u toho ohniště povídali o tom, co od adaptačního pobytu očekáváme a čeho se naopak bojíme. Paní učitelka nám řekla, že máme jít na pokoje, na pokojích jsme si ještě povídali a šli jsme spát pozdě. Další den ráno jsme šli na snídani, kde nás přistihla paní psycholožka a řekla, že dnes budou různé zkoušky, první zkouška byla, že na snídani musíme jít na kamenech a se svázanýma rukama k sobě, takže snídaneň byla velice dobrá. Potom jsme šli ven, tam nám paní psycholožka řekla, že budeme mít test slepoty, to znamená, že ve skupince budou mít všichni zavázané oči až na jednoho, který nás všechny vedl na hřiště. Tam jsme hráli různé hry s padákem, potom nějaké logické hry a potom jsme hráli hru, kde jsme přenášeli kelímky s vodou a potom jsme šli na oběd. Po obědě jsme měli odpolední odpočinek a paní učitelka nám řekla, že

za hodinu se sejdeme v jídelně. Když jsme došli do jídelny, tak nám tam pan učitel říkal přednášku o indiánech, když ta přednáška skončila, tak jsme si měli vyrobit v kmenech takové listy, na kterých jsme měli mít napsané něco o svých kmenech, a k tomu vyrobit i hudbu, tohle všechno jsme potom večer měli ukázat na pódiu. Když to všichni už

odříkali, tak jsme si měli vzít baterky a já jsem zrovna zjistila, že mi přestala svítit baterka, kterou jsem potřebovala na stezku odvahy, ale to nevádí, protože jsem šla s mojí kamarádkou a ta měla super baterku, tak to bylo v pohodě. Na stezce odvahy to

proběhlo tak, že jsme šli lesem a na stromech byly odrazky, podle kterých jsme se měli řídit. Stezka byla v pohodě, čeho jsme se nejvíc lekli, byl Noha a Kryštof. Když jsme došli do cíle, tak jsme čekali na všechny u ohniště, potom jsme vypouštěli lampióny, a protože kluci byli vedle nás na pokojích, tak nás pořád otravovali, tak jsme jim my holky nachystaly pomsty. Řekly jsme paní učitelce, ať je zdrží, že se potřebujeme nachystat. Když kluci došli do pokoje, tak jsme je pořádně vylekaly, bylo to super, večer jsme si dlouho povídaly a šly jsme spát zase pozdě. Ráno nás vzbudil supr budíček, kluci nám vlezli do pokoje, když jsme ještě spaly, a začali tam zpívat různé písničky. Tohle už byl poslední den adaptačního pobytu. Ráno jsme posnídali a šli jsme na fotbalové hřiště, kde mohli dělat každý něco jiného. Někdo hrál fotbal, někdo si hrál s padákem a někdo zase běhal po lesích. Třeba já. Potom jsme si šli pro věci a šli na autobus a potom už jsme jeli domů. Tohle je konec mého příběhu na adaptáku.

Beata Malárová, 6. B

Vyjeli jsme v osm hodin ráno od školy. Jeli jsme asi třicet až čtyřicet minut. Když jsme přijeli, tak jsme si odložili věci na terasu. Nemohli jsme do pokojů, protože ze tří uklízeček dvě onemocněly a ta jedna to nestíhala, proto jsme se směli nastěhovat do svých pokojů až v jedenáct hodin. Jelikož adaptační pobyt měl téma „indiáni“, tak jsme se po obědě rozdělili do živlů a vyrobili jsme si náramek s barvou toho živlu. Což bylo utrpení a zábava zároveň. Mimochodem ten můj se rozpadl hned druhý den. Po odpoledním klidu jsme měli soutěž, která byla hodně o paměti. Byla o tom, že jsme měli vyběhnout ke stolu, zapamatovat si co nejvíc věcí, přiběhnout zpátky a říct to tomu, co zapisoval, a tak jsme se střídali. Před táborákem jsme si byli k potoku pro kameny na malování a dali jsme je na chodbu sušit. Večer u táboráku jsme si povídali o tom, co od adaptačního pobytu očekáváme. Druhý den jsme měli bojovou snídani. Byla o tom, že jsme měli k sobě přivázané ruce. Po snídani jsme šli k lesu, abychom si postavili malou indiánskou vesničku. Už jen hledání klacků a listů byla zábava. Kdybyste viděli, jak ten strom, který jsme othrali, předtím vypadal, tak byste ho nepoznali. Bohužel vesnice zažila nájezd bílých tváří, a proto většina nepřežila. Po obědě jsme barvili kameny, což byla celkem zábava. Já ten svůj opatruji jako oko v hlavě. Večer byla stezka odvahy, která byla docela strašidelná, protože mě málem trefil kámen. Poté jsme absolvovali rituál a vypouštěli lampióny. Ráno jsme se našťěstí normálně nasnídali. Poté jsme absolvovali stezku důvěry. Přičemž jeden viděl a ostatní vedl. Mimochodem měli jsme zavázané oči. A tohle bylo naše poslední dobrodružství.

Viktor Ferfecký, 6.B

2.3. Adaptační pobyt 6. C

Had se zavázanýma očima

Nečekali jsme, že bude had. Hned odpoledne jsme měli za úkol si zavázat oči a vybrat kapitána, který nás bude vést. Šli jsme přes překážky např. klacek, větve...atd. Potom jsme došli na konec, kde nás čekala další výzva – hlavolamy v balonkách.

Aleš Blaha

Barvení kamenů

Všichni jsme šli v pondělí večer k potoku na kameny. Potom jsme je v úterý barvili. Některé to bavilo, ale mě ne, protože to bylo rychle hotovo. Většina kluků se proto nudila.

Jakub Tichý

Náramky živlů

Druhý den adaptačního pobytu jsme ráno dělali náramky živlů (podle barev). Každý živel měl svoji barvu. Seděli jsme u stolů a tam jsme měli bavlnky a korálky. Někomu se náramek roztrhl nebo ztratil. Ale i tak jsme si toho užili a myslím, že ten, komu náramek zůstal, má hezkou vzpomínku.

Lea Frantová

Stavba týpí

Stavba týpí se mi moc líbila. Měli jsme rozdělenou práci tak, aby každý něco dělal. Pracovali jsme v týmech. Mně se líbily stavby všech týmů.

Hra na paměť

Byli jsme ve čtyřech skupinách. Dostali jsme papír, na který jsme měli zapsat, v jakém políčku se daná věc vyskytovala. Jeden ze skupiny vyběhl a měl si zapamatovat, co bylo v nějakém políčku. A ta skupina, která toho měla nejvíce správně, vyhrála.

Agáta a Gabriela

Hlavolamy v balonkách

Šli jsme na hřiště a pan učitel nás rozdělil do 5 skupin. Potom jeden z nás zaběhl k učiteli, aby věděl, co se bude dělat. Hrál se to tak, že jsme doběhli k balonkům a rozstřelili je šipkou, pak doběhli zpět a rozřešili rébus. Pak jsme je šli dát paním učitelkám ke kontrole. Nakonec se to vyhodnotilo.

Zbyněk Rak a Jan Baroň

Adaptační pobyt se mi moc líbil. Byli jsme tam tři dny a dvě noci. Nejvíce se mi líbila stezka odvahy, na které jsme byli v lese, a pomocí odrazek jsme došli na hřiště a tam jsme vypustili lampiony. Také se mi líbilo barvení kamínků, které jsme našli v tůňce za penzionem. Byla pro nás připravena spousta aktivit a na ty jsme byli v jednotlivých skupinkách. Třeba já jsem byla ve žluté – vzduch. Stavěli jsme teepee, potom jsme chodili na chůdách, luštili rébusy atd. Adaptační pobyt jsem si moc užila.

Lea Fantová, 6.C

Snídaně se zavázanýma rukama

Na adaptačním pobytu v úterý ráno náčelníci (učitelé) rozhodli udělat zkoušku spolupráce. Byli jsme rozděleni do týmů: Oheň, voda, země, vzduch. Každému týmu svázali ruce a poslali na snídani. Legrace jsme si užili a nic jsme nerozbili a museli jsme si pomáhat např. jeden chtěl čaj a musel říct týmu: „Chtěl bych čaj.“ A museli jsme spolupracovat.

Magdaléna Žaludová

Stavba teepee se mi moc líbila. Byli jsme rozděleni do týmů a každý něco dělal, třeba já jsem nosil dřevo. Když jsem se jednou vracel, tak jsem došel celý od hlíny a s rozbitou pusou, protože jsem skákal přes potok a zakopl jsem. Ale pan učitel nás chválil, že ta teepee máme ze všech tříd nejhezčí.

Tomáš Grebeníček, 6.C

Spojené ruce

Jsem si myslela, že se normálně nasnídám, ale neé. Bylo těžké si nabrat jídlo. Ale jezení bylo v pohodě. Když se chtěl někdo najíst, tak jsme povolili ruku a byli jsme první najezení a bylo to super.

Beze jména

Adaptační pobyt byl skvělý, bylo tam strašně moc zábavy. Je sice pravda, že většinou díky pokojům, na druhou stranu byly aktivity taky dobré. Třeba stezka odvahy, s kterou nás strašili, že budeme chodit tři hodiny po lese. Nakonec to bylo jenom dvacet minut a většina z nás byla zklamaná, protože se začala těšit, ale i tak to bylo dobré.

Dobrá aktivita bylo taky stavění teepee. Bylo to ve skupinkách a ta moje mi moc nevyhovovala, takže mě to ze začátku moc nebavilo, ale potom jsem si k tomu našel cestu.

Ve středu jsme už odjížděli, ale ještě jsme se stihli potkat se 6.D.

Jakub Tichý, 6.C

Na adaptačním pobytu byla spousta aktivit a zábavných her. Podle mě byla nejvíce zábavná hra na spolupráci, spočívala v tom, že jsme u snídaně měli svázané ruce k sobě, a učitelé nám jen řekli: „Běžte se nasnídat.“ Když si chtěl například někdo nalít čaj, tak museli všichni pomoci.

Další hra bylo stavění teepee v týmech - jen z toho, co jsme našli v přírodě.

Na konci adaptáku jsme šli v noci na stezku odvahy, kde nebyly žádné trapné svíčky či světla, ale odrazky, které jsme museli hledat baterkou. Nejlepší bylo, když jsme byli všichni vyklepaní a paní učitelka nám řekla, že to bude trvat tři hodiny (trvalo to patnáct minut), ale my jsme tomu věřili.

Moc jsme si to užili.

Magdalena Žaludová, 6.C

Na adaptačním pobytu jsme měli spousta her. Jedna z nich byla, že jsme museli chytit konec slámky a dát ho do takové malé plastové černé trubičky. Pak jsme to museli chytit pusou a znovu přenést. To bylo těžší než rukou, i když se mi třepala jak blázen.

Nikola Škrášek

2.4. Adaptační pobyt 6. D

Středa: Nasedli jsme do autobusu a zábava mohla začít. Když jsme dojeli, vyskládali jsme kufry a šli jsme do altánku, ve kterém jsme se seznámili s pravidly. Až jsme se seznámili s pravidly, tak jsme se šli ubytovat a poté na oběd. V poledním klidu jsme si povídali a prohlíželi pokoj. Po poledním klidu jsme šli s panem učitelem Vrobelem sepsat seznam očekávání a obavy. Potom jsme se rozlosovali do čtyř živlů a šli jsme stavět týpí. Týpí se nám celkem povedla. Večer jsme šli nasbírat kameny u potůčku, abychom si je mohli nabarvit. Navečeřeli jsme se a šli jsme spát.

Čtvrtek: Ráno jsme se šli nasnídat, ale při snídani nám zavázali v živlech ruce špagátky. Museli jsme všichni spolupracovat. Po snídani jsme si s paní psycholožkou povídali o našem kolektivu a sepsali pravidla třídy. Paní psycholožka nám nachystala skvělý program. Hned, jak jsme vyšli, tak některým zavázali oči šátky a ostatní nás měli navádět, kam máme jít. Od penzionu jsme došli až na hřiště, kde pro nás měli připravené aktivity. Hned v první aktivitě jsme šipkami praskali balónky, ve kterých byly schované logické šifry. Některé šifry byly hodně těžké. Nebo jsme přenášeli vodu z kýblu do PET láhve. Večer jsme opékali špekáčky a šli stezku odvahy. Když jsme všichni přišli do cíle, tak tam byla připravená věž z kamení a zapálili ji. Bylo to neuvěřitelné. Ještě jsme vypouštěli balóny, nádherně svítily. Ten večer byl super, všichni si to moc užili.

Pátek: Ráno jsme se nasnídali a šli jsme si sbalit věci. Potom jsme šli na hřiště a tam jsme hráli hry a čekali na autobus. Když autobus přijel, bylo všemu konec a vyrazili jsme zpátky.

Ella Petrželová, 6. D

Adaptační pobyt začal tím, že jsme nastoupili do autobusu a jeli jsme směr Mlýnky. V autobuse jsme se zabavili povídáním a dalšími věcmi. Když jsme dorazili na místo, tak jsme začali hrát poznávací hry. Poté, co jsme se více seznámili, jsme se šli ubytovat. Bylo poledne, tak jsme zašli na oběd, bylo to vynikající! Když jsme se najedli, tak jsme měli odpolední pauzu. Po odpolední pauze následovaly další zajímavé hry. Po hrách jsme měli další pauzu na pití atd... Po pauze jsme měli večeri, taky byla dobrá. Ráno, když jsme vstali, tak jsme si s kluky udělali hygienu a potom jsme šli na snídani. Před vchodem do jídelny nás čekali devěťáci, kteří nám zavázali ruce, a my se nemohli najíst. A my jsme se museli nasnídat. Tak jsme to nějak vymysleli a najedli se. Ten den tam přijela paní psycholožka a společně jsme vymýšleli pravidla třídy. Jak jsme je vymysleli, tak jsme měli krátkou pauzu a za takových 30 minut jsme měli oběd. Po obědě jsme měli chvílku volnou, tak jsme se navštěvovali navzájem. Po nějaké době nás zavolali a my jsme se oblékli a vzali jsme si šátky. Venku jsme si zavázali oči a udělali jsme takový lidský vláček, proplétali jsme se stromy, šli jsme kolem kuželů, a když jsme prošli dráhu, tak nás čekal pan učitel Vrobel a měl pro nás nachystanou další hru. Hra spočívala v tom, že jsme byli v týmech po třech a jeden z týmu vyběhl, vzal si šipku a šipkou musel propíchnout balónek, který byl připevněný na zemi, a v balóнку byl nějaký rébus. Ten vzít, donést ho do týmu, společně ho vyluštit a to stejné udělat s následujícími. Automaticky vyhrál tým, který měl všechny hádanky hotové. A po rébusech jsme si začali stavět indiánské teepee. Teepee jsme si stavěli na louce ze všech materiálů, co sis našel. Takže klacky, kameny, listí, hlína atd. Po teepee jsme se odebrali na pokoj, kde jsme si vymýšleli název kmene, pokřik, tanec. Za pár minut jsme šli na večeri a po večeri jsme šli k ohni a po představení kmene jsme šli na stezku odvahy, po stezce odvahy jsme šli na pokoje a za 45 minut jsme měli večerku a šli jsme spát. Ráno jsme vstali, posnídali jsme a pak jsme kreslili na kameny různé vzorce. Po malování jsme se sbalili, nasedli do autobusu a jeli jsme do školy.

Tadeáš Červinka, 6. D

2.5. Adaptační pobyt předškoláků s rodiči

Kopánky 31. srpna - 1. září 2019

Adaptační pobyt pro předškoláky pořádáme na naší škole už několik let. Cílem je seznámit se s budoucími prvňáčky a jejich rodiči v neformálním prostředí a nastínit si vzájemné představy, které je potom možné sladovat při spolupráci školy a rodiny. Dalším cílem je seznámení dětí mezi sebou a s paní učitelkou, která má možnost pozorovat je a připravit se konkrétněji na společné soužití během školního roku.

Letos byl adapták společný pro budoucí třídy 1. A, 1. B a také pro Montessori. Začal v sobotu ráno na hotelu Kopánky v Bílých Karpatech a za školu se účastnili Vratislav Brokl, Martin Holčík, Eliška Janíková, Michaela Kročová, Markéta Kvasničková a Radka Hučíková. Pro Markétu a Rádu to letos byla premiéra nejen na adaptačním pobytu, ale zároveň i v celé naší škole.

Z celkového počtu 45 nastupujících prvňáčků se adaptačního pobytu zúčastnilo 23 dětí s rodiči a někdo i se sourozenci. Starší sourozenci, kteří jsou také žáci naší školy, letos ochotně pomáhali při práci s malými dětmi.

Scénář adaptáku jsme dodrželi i letos. Sobotní dopoledne bylo věnováno seznamování účastníků, kdy každá rodina se představila jmény a zvolila si nějaký společný symbol. Potom se rodiny sloučily do skupin, které měly za úkol vytvořit mandalu z materiálu, který kolem sebe najdou. Mandaly se podařily a po návratu se vystavily ve spojovací chodbě u šaten v naší škole.

Po obědě se rodiny rozdělily a děti šly s Radkou a Markétou na hravou procházku. Rodiče se ve čtyřech skupinách vystřídali na stanovištích, kde si mohli vyzkoušet zajímavé aktivity zaměřené nejen na spolupráci v kolektivu: Operace srdce, Pavučina, Lyže, Přebírání lana. Inspiraci pro tuto část jsme čerpali mimo jiné z letošního pobytu všech zaměstnanců naší školy, který proběhl před týdnem taktéž na Kopánkách.

Další odpolední aktivita probíhala na louce už zase po rodinách. Pantomimou si účastníci předávali různá zvířátka, snažili se obrátit kus látky na druhou stranu, aniž by se dotknuli země, skládali se svých těl různá slova a protáhli se při hře twister.

Po večeři jsme se sešli u ohně, kde skupinky představily svoje dopolední mandaly. Kdo chtěl, tak si potom opekl špekáček, jehož nákup si pružně zorganizovali sami rodiče, nebo hada vyrobeného z těsta. Když se setmělo, vydaly se děti s učiteli na procházku do lesa. Tady jsme dětem rozdali certifikát jako upomínku na adaptační pobyt a šlo se spát.

V neděli dopoledne se děti rozdělily do tříd ke svým paním učitelkám a rodiče diskutovali o vizi a směřování školy. Po obědě jsme se rozloučili a vyrazili zpět do Uherského Hradiště. Podle reakcí rodičů i dětí adaptační pobyt předčil očekávání a splnil svůj cíl.

Eliška Janíková

2.6. Adaptační pobyt žakovského parlamentu

V úterý prvního října jsme odjeli se žakovským parlamentem na Mlýnky.

Cesta autobusem trvala zhruba jednu hodinu. Po příjezdu na místo nám přímo v autobuse zavázali oči šátkem a následně jsme udělali dlouhý zástup, chytli jsme se za ramena a společně vytvořili živého hada.

Přesunuli jsme se tímto způsobem až k chatě, u které jsme si všichni šátky sundali. Učitelé nám rozdali klíče od pokojů a poté jsme se ubytovali. Měli jsme krátkou pauzu na vybalení kufrů.

Po přestávce jsme se sešli u ohniště, kde jsme hráli seznamovací hry, po kterých jsme se rozdělili do skupin a ve skupině jsme hráli zajímavou hru – “upíra”. Cílem této hry je zapamatování si jmen všech členů.

Následně jsme členy naší skupiny představili ostatním skupinám.

Pak jsme si zahráli: „Na rodiny”.

Konečně byl oběd. Po výborném obědě nám přišla vhod pauza, kterou většina z nás využila ke spánku.

Po zaslouženém odpočinku jsme se sešli na terase, kde jsme opět vytvořili skupinky, a ve skupinkách jsme dělali další aktivity - stavěli jsme vysokou věž, tvořili jsme různé geometrické tvary z naší skupiny, zachraňovali jsme se z potápějícího se člunu.

Poslední hrou dne byl závod stonožek. Celý den jsme zakončili opékáním špekáčků.

Druhý den nám začal smutně. Zemřel Karel Gott, tak jsme malinko změnili program a věnovali jsme krátký čas k uctění jeho památky. Před odjezdem jsme stihli ještě nějaké další aktivity k posílení spolupráce.

Následoval odjezd domů.

Oba dva dny jsme si velmi užili a rozešli jsme se s výhledem dalších zajímavých akcí ŽP.

Karolína Kohoutová, 7.A

3. Pleteme město – M2

V pátek 11. 10. 2019 jsme se šli podívat do města na akci Pleteme město. Tam jsme viděli například struny a duhu, Věšáka Šalováka a Bambulkovník a obrovské oči naproti gymnázia... To všechno vytvořené a upletené z vlny! Myslíme si, že městu to přineslo krásu.

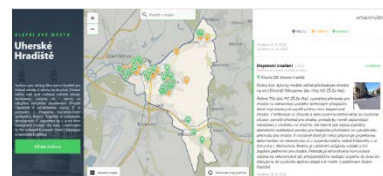
Napsali Kryštof Kloupar a Jonáš Horák

4. Projekt Uherské Hradiště M2

V září jsme měli projekt Uherské Hradiště. Byli jsme na věži, která je ve Františkánské ulici, a viděli jsme město z výšky. Dozvěděli jsme se také mnoho zajímavostí jako třeba:

- Nejstarší dům v Uherském Hradišti je kaple svaté Alžběty, která je na ulici Vodní.
- Na náměstí je kašna, která je ale jenom kopie, pravá je v galerii.
- Kaple svatého Šebestiána na Palackého náměstí se posunula o cca 8 metrů.
- Velké povodně byly v Uherském Hradišti v roce 1997.
- Aplikace Zlepši své město na www.mesto-uh.cz opravdu funguje.

Napsal Tomáš Pisár, třetí ročník

5. Bílá velryba

Když jsem se dozvěděl, že jdeme do divadla, byl jsem moc rád, O tom divadle jsem nic nevěděl (jenom, že se to jmenuje Bílá velryba a že je tam někdo, kdo se jmenuje nějak Q, jinak nic). Samotné divadlo bylo moc dobré. Bylo to o člověku, který vyprávěl příběh. A ten příběh se hrál. Ten člověk Izmael byl v hostinci a tam chtěl přespat, ale volné místo bylo jenom u harpunáře, který prodával lidské hlavy a jmenoval se Kvíkveg. Izmael si nejdříve myslel, že ho zabije, ale pak se skamarádili a Kvíkveg ho vzal na plavbu na loď Pequod, kde byl kapitán Achab, důstojník Starbuck a další důstojníci indián, černochoch a mág. Celou dobu se snažili ulovit bílou velrybu jménem Moby Dick. Cestou ulovili ještě dvě a viděli Moby Dicka několikrát a pak tam přišel jiný kapitán a chtěl si půjčit jejich loď, protože na Moby Dicka vypustili čtyři čluny a potřebovali je najít, ale kapitán jim ji nepůjčil. Pak ale našli Moby Dicka a jeli ho ulovit (protože kapitán chtěl pomstu pro svoji nohu). Moby Dick byl velká velryba se škrábací a moc harpunami v těle a Moby Dick jim rozbořil loď a kapitán ztratil umělou nohu a nakonec kapitán řekl, že nakonec musel umřít. A skočil do moře, prostě odešel, udělal to i indián, oba důstojníci, mág, černochoch a nakonec Kvíkveg. Jenom Izmael přežil a dovyprávěl ten příběh.

Jáchym Janík, 6.B

Příběh byl o tom, že se mladík jménem Izmael rozhodl, že vymění nudnou obchodní loď za dobrodružnou velrybářskou loď. Všechno to začalo tím, že se Izmael vypravil do hlavního města námořníků. V hostinci se zeptal, jestli by nemohl přespat. Bohužel mu hostinský řekl, že žádné pokoje už nemají, ale nabídl mu pokoj společně s primitivním harpunářem Kvíkvegem. Izmael jeho nabídku přijal a nastěhoval se do pokoje. Když se Izmael uložil do postele, přišel Kvíkveg, a jelikož o Izmaelovi nevěděl, tak se vyděsil a vytasil na něho harpunu. Potom tam přišel hospodský a všechno jim vysvětlil a z Izmaela a Kvíkvega byli přátelé. Kvíkveg nabídl Izmaelovi, že se můžou plavit spolu a na Izmaelovi nechal výběr lodi. Izmael vybral loď Pequod. Před nastoupením na loď potkali žebráka, který předpověděl, že loď Pequod půjde ke dnu a jen jeden přežije. Izmael si z toho prvně dělal starosti, ale pak na něj rychle zapomněl. Na lodi neviděl nikdo kapitána 3 dny, protože byl zamknutý v kajutě. Mezitím se střídali důstojníci, první byl rozumný pan Starbuck, druhý byl veselý a přísný, třetí byl čestný lovec velryb a čtvrtý byl neohrožený indián. A tak to šlo pořád dokola. Až třetí den vyšel kapitán ven z kajuty a tehdy Izmael pochopil, proč je ta loď tak podivná, protože kapitán jménem Achab měl jen jednu nohu, kterou mu ukousla velká bílá velryba jménem Moby Dick. Jako odměnu za to, kdo první uvidí Moby Dicka, byl jeden zlaťák. Moby Dicka se pokusili ulovit dvakrát. Podruhé přišel o život arabský věštec a napotřetí se na ně vrhl Moby Dick s otevřenou pusou. Nikdo nepřežil, jen jediný Izmael přežil, protože se chytil kusu dřeva z lodi. Po několika dnech ho našla loď a tehdy skončil jeho příběh.

Viktor Ferfecký, 6.B

6. Drakiáda

Školní družina uspořádala 15. 10. 2019 na školním hřišti drakiádu.

Venku nás čekalo krásné podzimní počasí. To právě k pouštění draků. Na školním hřišti jsme se všichni sešli ve velkém počtu. Drakiádu se zúčastnilo celkem 105 dětí ze školní družiny. Letos přišlo i více rodičů, kteří se nejenom přišli podívat na drakiádu, ale také se zapojili do pouštění draků. Školní hřiště rázem ožilo a k obloze vzlétlo několik desítek draků různých tvarů a velikostí.

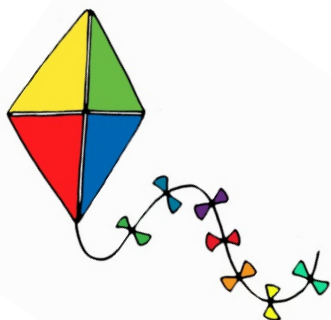
Jitka Mikušová

DRAKYJÁDA BYLA SUPER!!! ALE BYLO TAM MŮJ DRAKO!!
A JEDEN ZŮSTAL NA STROMĚ DRUNÝ ULETĚL. 😊
KONEČNĚ POŘÁDANÁ DRAKYJÁDA. 🙌

drakiáda je mi líbila, ale drak mi neletěl.
jinak bylo super.

7. Kreslení na školním hřišti

Byli jsme se školní družinou na školním hřišti. 25.9.2019 jsme malovali pohádkové postavy, počasí nám přálo, svítilo sluníčko. Všichni jsme byli špinaví od kříd až za ušima, ale bylo to SUPER!

Text: Sabča Bruková ŠD, Obrázek: Viky Dočkalová ŠD

8. Anglické divadlo

Ve čtvrtek naši třídu 7. C čekalo anglické divadlo. Ve škole jsme měli jen první dvě hodiny a o velké přestávce jsme odcházeli do kina Hvězda. Když jsme tam dorazili, tak už byl docela plný sál. Bohužel jsme seděli v první řadě, ale když se to nepromítalo na plátně, tak to nebyl takový problém. Došli jsme tak akorát včas, protože jsme se usadili, a za 5-10 minut to začínalo. Úvod byl v češtině, ale když na podium přišli herci, tak mluvili anglicky. Příběh byl o králi (jeho příjmení bylo King, tak nevím, jestli to byl král nebo měl jen takové příjmení), který vyhrál v národní loterii, což znamená, že se stal národním hrdinou, jenže on si uvědomil, že nechce být národní hrdina, a proto dostal infarkt. V nemocnici šel na procházku a zbavil se křeče v ruce, ve které držel los z národní loterie, a nechal si ho dát do trezoru. Potom doktorka zjistila, že má vysokou úroveň nešťastnosti, a proto si nechal zavolat své tři děti. První, kdo přišel, byl syn, který trávil asi až moc času v posilovně. Jako další přišel syn, který byl takový normální, a jako poslední přišla dcera, která se živila jako modelka. Když přišli ke svému otci, zjistili, že je smutný, protože kdysi nechal své sandály někde v českém hostinci. Jeho poslední přání bylo, aby mu někdo sandály přinesl. Nakonec se pro ně vydal Johnny (ten normální). Když přijel do Česka, tak se mluvilo česky a on mluvil anglicky. V hostinci našel sandály a taky se tam zamiloval do jedné holky jménem Hana, a tak si spolu dlouho povídali. Potom byl čas jet do nemocnice za jeho otcem. Pan král měl asi radost, a tak Johnnymu dal jeho výherní los (král pak asi umřel). Johnny dal část výhry rodině, část na charitu a část si nechal. Když byl Johnny bohatý, tak začal jezdit závody, a když vyhrál, tak zazněla legendární hláška „very gut vetr today“. Pak se naráz vrátil do Česka a žil s Hanou až do smrti. Když divadlo skončilo, oblékli jsme se a šli jsme zpět do školy. Bylo to docela dobré, ale vadilo mi, že tam nebylo pořádně vysvětleno, proč naráz jezdil ty závody, a taky jsem čekala, že tam bude trochu těžší angličtina. Myslím, že by tomu dobře rozuměli i pátáci.

Hladišová Barbora, 7.C

9. Úvahy

9.1. Poslední a zároveň první

Když se začal blížit poslední den prázdnin a já už věděla, že zítra musím jít zpět do školy, byla jsem nervózní. Pro některé to byl obyčejný začátek školního roku, ale pro nás deváťáky to byl poslední začátek školního roku na této škole. Příští rok už nás neuvídíte stát na školním hřišti na zahájení školního roku, ale pod cedulí 9. B budou stát letošní osmáci. My budeme každý na jiném zahájení školního roku, na jiné škole, s jinými žáky i učiteli. Přemýšlela jsem, jestli si na nás příští rok tahle škola vůbec vzpomene a řekne si, že tu někdo chybí. To už je tak, někdo odejde a někdo nový zase přijde. Mám hodně důvodů, proč se do školy netěšit. Protože se budu muset učit a budu dělat příjímačky a hodně dalších věcí. Já jsem si však začala hledat důvody, proč bych si tenhle rok měla co nejvíce užít. Tedy těch důvodů bylo víc. Vždyť zítra už vidím svoje spolužačky, a to je ten hlavní důvod, proč jsem se do školy těšila, protože další rok už tu někteří se mnou nebudou. Tak jsem 2. září vstala a šla jsem si užít můj poslední a zároveň první školní den.

Eliška Červenáková, 9.B

9.2. Síla lživých informací ze sociálních sítí

Určitě jste se už setkali s lidmi, kteří svůj život sdílejí na sociálních sítích jako je třeba instagram, facebook, blogy, twitter atd. I já jsem člověk, který čas od času něco zveřejní, ale většinou jsou to jen fotky nebo videa, u kterých vím, že neprozrazují nic z mého soukromého života. Bohužel ale také existují lidé, kteří zveřejňují život nejen svůj, ale i jiných lidí, a to bez souhlasu dané osoby. Dále také existují osoby, které se vydávají za někoho jiného a ponižují přes cizí identitu jiné lidi.

Dospělí se potom často diví, proč děti kolem 13-15 mívají problém se zapojit do kolektivu, nebo mají problém s příjmem potravy, nebo se dokonce sebepoškozuji. (Ne u všech je problém v nátlaku společnosti, můžou mít problémy i v rodině.) Nechci si tady hrát na chytrou, protože já sama jsem se do takového extrému ještě nedostala, ale štvě mě, že máme zapotřebí neustále srovnávat svůj život s životy jiných.

Klára Mitášová, 8.B

9.3. Je to tady znovu a naposled

2. září 2019 nás to čekalo znovu, všichni jsme byli „nadřeni“, že musíme vylézat z postele o hodně dříve než před obědem. Budík nastavený na 6:35 a postel je pohodlnější a pohodlnější! Člověk se musí doslova dokopat, aby vylezl a šel se chystat. Pokrok je, když se zavřenýma očima přejdeš do koupelny a začneš alespoň něco se sebou dělat. Je 8:30 a já vycházím z domu, tohle ráno bylo ještě klidné, protože se šlo do školy až na devět hodin. Od úterý ale ranní vstávající horor začal.

Je před devátou hodinou a scházíme se celé ročníky na hřišti. Pozdravili jsme se objetím a vyměnili si mnoho zážitků z prázdnin. V devět to celé vypuklo, začala hrát hymna, celá Zaalejka

zmlkla, stála. Následovalo přivítání od pana ředitele, kde jsme se dozvěděli, že jsme seniory školy. Poté jako každý rok pro nás po deváté a naposled k nám promluvil starosta Uherského Hradiště. Jelikož jsme ti deváťáci, nejstarší na škole, tak jsme odváděli malé prvňáčky, bylo to takové roztomilé a zároveň i vtipné, když jsme si představili, že jsme to byli my - před devíti lety.

Ani doteď si neuvědomuju, že to bylo naše poslední zahájení a že příští rok už budeme každý jinde. A když je to teda ten náš poslední společný rok, tak si ho chci užít naplno, abych na tuhle třídu, školu a učitele vzpomínala ještě hodně dlouho.

Kolenková Alexandra, 9. B

9.4. Nový školní rok už začal!

Prázdniny už skončily a začal nám nový školní rok. Pro někoho to je plus, například to, že se uvidí zase s kamarády. Pro někoho je to mínus, protože se musí učit a už nemá takovou svobodu jako o prázdninách, a cítí se tu jako ve vězení. U mě je to padesát na padesát. Tento rok už nastupuji do osmé třídy a pomalu se mi blíží střední škola. Mám nový předmět - neboli chemii. Zní to celkem zajímavě. Také pro deváťáky je to důležitý rok, neboť je to jejich poslední na Zaalce. I pro nové prvňáčky je to nové prostředí, protože jsou tu poprvé. Doufám, že se jim to bude líbit jako mně, a přeju jim hodně štěstí.

Štěpán Marášek, 8.B

9.5. Prázdniny aneb Sto procent srandy a nula procent učení

Všichni máme rádi prázdniny, že jo? Máme volno, je teplo jako v mikrovlnci, a i pro učitele je to fajn, jelikož se s námi nemusí štvát. Každý, kdo neseděl doma u toho žrouta času, jenž se nazývá počítač, má nějaké zážitky. Jsou zážitky jak dobré, tak špatné. Všichni vždycky mluví o těch dobrých, ale nikdo nemluví o těch špatných, a to je dobře. Jeden můj zážitek je to, když jsem se vydal sólo na výšlap. V osm hodin ráno jsem vyrážel a vůbec jsem si neuvědomil, k čemu jsem se to vlastně upsal. Asi po hodině a půl chození loukami a lesem jsem se dostal na Maršov, maličká osada v údolí, kousek od Uherského Brodu. Po cestě jsem viděl pár zajímavých věcí jako například chráněné rostliny, hodně zvěře a asi třicet hub. Potom jsem se z Maršova vydal na Polichno, vesnice, o které nic nevím. Došel jsem tam a bylo už jedenáct hodin. Vydal jsem se zpátky a bohužel se nic zajímavého nedělo, a jestli tohle čte někdo, komu patří stromy s ořechy nad Dobrkovicemi, byly dobré.

Štěpán Marášek, 8.B

9.6. Počítače – ztráta času a peněz

V dnešní době snad každé dítě nebo teenager vlastní počítač nebo mobil. OK, to není žádný problém. Ale je hodně velký problém, když na něm tráví půl dne. Asi znám jak nějaký děda, co vzpomíná na staré časy, ale vyslechněte mě. Je to ztráta času. Dá se na tom jednoduše udělat závislost, udělat si z toho TOP prioritu. Ale jsou i jiné zdroje zábavy. Já sám jsem s tím přestal a ničeho nelituju. Zkuste si třeba najít i nějaký koníček, každý má na něco talent. Běžte ven s kamarády. Projedte se na kole. Je to mnohem víc, tohle jsou jen příklady. Vykašlete se na nějaký fortnajt a majnkraft a žijte život naplno. Máte totiž jenom jeden. Tak co, souhlasíte se mnou?

Štěpán Marášek, 8.B

9.7. Devětkrát a stále poprvé

Devětkrát a stále poprvé se pro studenta Základní školy Za Alejí stalo heslem.

Co tím však myslel? Informace byly získány z rozhovoru.

Devětkrát a stále poprvé pro mě osobně znamená hodně, už od dob mého prvního nástupu na tuhle školu to vše začalo.

První kamarádství, poznání rozdílů mezi velkými i malými písmeny a podobně.

Za všechny ty roky mě každý školní rok připravil nebo naučil něco, co se bude hodit v dalších letech.

Například v první třídě to byly základy, nejvíce mě naučila pátá třída.

Poté jsem se začal dozvídat víc a víc už od šesté třídy až doteď.

Co čekám v posledním školním roce, je opravdu hodně zajímavých a nových zkušeností, nové zajímavé věci, které se v průběhu deváté třídy budou hodit, taktéž se mi budou hodit na střední školu.

Jednoduše řečeno Devětkrát a stále poprvé znamená začátek něčeho nového a využití věcí, které jsem se naučil.

Patrik Laga, 9. A

9.8. Třeba už se nikdy znovu neuvidíme

Když tu stojím přede všemi lidmi, uchvátil mě zvláštní pocit. Dívám se za sebe na školu. Na školu, která se vůbec nezměnila. Přitom se kolem mě mění úplně všechno. Za chvíli to bude jen na mně podat největší psychický výkon a celý život pak bude jen a jen v mé kompetenci. Celý život bude jiný, nikdo se ke mně nebude chovat jako k dítěti, nikdo se za mě nezaručí. S nikým si nebudu moct radit při přijímacích zkouškách.

Teď nevím, co je to za pocit. Obavy? Strach? Radost?

Samozřejmě, že ráda odejdu z téhle nesnesitelné školy. Anebo ne? Právě jsem si uvědomila, že tahle škola je mojí každodenní součástí. Jsem tu doslova pořád a tenhle pocit nejde jenom lusknutím prstů zahodit. Školu mám ráda jako spolužáky. A bude mi i chybět jako spolužáci, jako někteří učitelé. Zkrátka si nedokážu představit opustit ji.

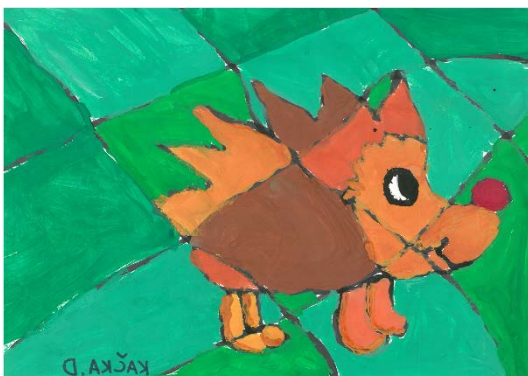
Ruka se mi potí a jsem v rozpacích držet tohle dítě, které nastupuje do školy, jako nedávno já. Jak tak přemýšlím, dívám se na svět jinýma očima. Otevírá se mi mnoho myšlenek a pocitů, které jsem nikdy dříve nespátřila. To není dobré. Hlavu mám tím zahlcenou, takže nedávám pozor, co se děje kolem mě.

A dost. Konec těchto absurdních myšlenek. Chci si to užít. Chci si užít odvádět tohle chlapečka davem lidí. Snažím se usmívat, někdy i zdravit tyhle super lidi, protože za rok je možná už nikdy neuvidím.

Terezie Křenová, 9. A

9.9. Už propadám nervozitě

Je to tu, náš poslední školní rok na základní škole právě začal. Začal jako každý jiný, ale tentokrát to pro všechny bylo jiné, protože víme, že už je to naposledy. Mrzí to většinu děček, ale nikdo s tím nic udělat nemůže. Já osobně jsem smutná a zároveň našťavaná, jelikož mi za těch devět let na ZŠ budou všichni chybět. Bojím se, co bude dál, nemám ponětí, jestli se dostanu na školu, kterou chci, jestli zapadnu do kolektivu jako tady... nervózní jsem hodně. Skoro každý den nám minimálně jeden učitel řekne slovo „přijímačky“. Akorát nás tím rozhazují. Co se týče přijímaček, tak asi polovina třídy chce jít na gympl, bylo by strašně fajn, kdyby se nás tam dostalo víc a

vidali bychom se, nechci totiž s nikým přerušit kontakt, i když to se mi asi nepovede...

Na závěr chci jen říct, že mi nebude chybět „jen“ třída, ale i spousta učitelů a děček z našich ročníků.

Valerie Abrahamová, 9.B

10. Erasmus +

Název Projektu: Student Parliament – Empowering the school through the use Students' own ideas, interests, and their active involvement (Žákovský parlament – posílení prostředí školy pomocí využívání nápadů, zájmů a aktivního zapojení žáků)

Do projektu jsou zapojeny tyto školy:

- Základní škola Za Alejí - koordinátorská škola celého projektu
- Colegio Nuestra Señora del Rosario – Španělsko (Valencie)
- Pumpuru vidusskola – Lotyšsko (Jūrmala)
- Bodnant Community School – Velká Británie (Prestatyn)

Na naši školu přijeli ve dnech 13.-18.10. učitelé z jednotlivých zemí, a to:

- Španělsko: 1.Hugo Miguez 2.Amparo Palmero
- Velká Británie: 1. Miss Andrea Smith 2.Mrs Heulwen Laing
- Lotyšsko: 1.Ausma Bruneniece 2.Madara Gedrovica

Z každé země přijelo 6 dětí, kterým byl zajištěn program jak naší školou, tak hostitelskými rodinami.

Cílem tohoto projektu je zavádění, popřípadě zefektivnění modelu funkčního parlamentu v zapojených školách. Do tohoto projektu jsou zapojeny čtyři školy, jejichž motivace je velmi podobná. Všechny ze zapojených škol chtějí mít ve své škole efektivní nástroj v procesu demokratizace prostředí školy, čímž žákovský parlament bezesporu je.

Žákům parlament přináší radost z podílení se na životě školy, zažití úspěchu z vlastní odpovědnosti i posílení osobnostních a občanských kompetencí. Mnohé studie a zkušenosti škol, které parlament dlouhodobě mají, ukázaly, že při začlenění parlamentu do celoškolního procesu školy dochází ke zlepšení klimatu ve školách, ve vztazích mezi žáky, ve vztazích mezi žáky i učiteli. Žáci se v bezpečném prostředí cítí dobře, lépe se soustředí a snadněji přijímají nové poznatky.

Zapojením právě žáků parlamentu do mezinárodního projektu chceme docílit rozvoje aktivního evropského občanství.

Do projektu jsou zapojeny školy, jejichž úroveň parlamentu jsou rozmanité. Jedna ze škol doposud žákovský parlament neměla, školy, které mají parlamenty jen pár let, i školy, ve kterých je parlament běžnou součástí života. Koordinátorem projektu je Základní škola Za Alejí, která má na starost koordinaci žákovských parlamentů v kraji a je zapojena do sítě Škol pro demokracii v České republice, v rámci svého kraje podporuje dvě stě

padesát škol.

V rámci projektu nově založí parlament jedna škola a další školy budou stabilizovat chod svých parlamentů a zároveň podporovat vznik parlamentu na partnerské škole. Důležitou součástí je rovněž udržitelnost funkčního parlamentu na školách, které již parlament mají. S vývojem a proměnami života společnosti, školního života a životních stylů se proměňuje i činnost parlamentu, na což je potřeba reagovat. Prostřednictvím výměny zkušeností mezi jednotlivými školami, které fungují v rámci různých systémů demokracie, se můžeme navzájem obohatit a pružněji reagovat na změny.

Sdílením informací identifikujeme nejdůležitější témata spjatá s parlamentem, na základě kterých vytvoříme Ústavu parlamentu, která zprostředkuje práci parlamentu i dalším školám po skončení projektu. Díky tomu, že v projektu budou zapojeny školy s různými úrovněmi parlamentu, bude Ústava obsahovat informace o zavádění i stabilizaci parlamentu. Usilujeme o dlouhodobou hodnotu vytvořeného materiálu. Udržitelnost a dlouhodobý užitek výstupů spočívá v podrobném a pečlivém sbírání informací z dění uvnitř parlamentu a jeho zpracování. Zajistíme co nejširší dostupnost vzniklých

materiálů prostřednictvím webových stránek projektu, etwinningového portálu a jiných médií.

Další setkání proběhne ve Velké Británii, a to 8. – 13.3. 2020.

Kristýna Horáková